

SZNIDŁO (1) *sb n*

sznidło, [sienidło, sinidło, siniło, szenidło]

o jasne; sienidło z tekstu nieoznaczającego é.

sg *N* sznidło. ◇ [A sinidło. ◇ I sienidłem.]

Sł stp brak, Cn: siniło, Linde XVI i XVIII w.

bot. Isatis tinctoria (L); urzet barwierski, roślina z rodziny krzyżowych (Cruciferae), używana do barwienia tkanin na odcienie niebieskiego: Sandix, vel Sandyx herba, Vret ziele sznidło niektórzy zową. Mącz 367a; [fkárby nálze łą nawyętsze zbożá dobytki lály/ zá ktore pyeniądze z Nyemyec przychodzą nye mále tym ktorzy łye w to vmyeyą opátrzyć/ zwłászczá łpułty do Gdańfká czyniąc/ zbożym wólzelm/ popyołem [...]/ płutem/ łyenidłem ná fárby BielKron 1551 E2v (Linde); Sinyło ábo Vrzeth. Głáttum łiue łfáts. Heymíłch weidt kraut. SienHerb 168b, E2#; To Sinidło ieft które mielą drewniánémi kołmi [...]/ á tym łukná/ płótná/ nići y inłze rzeczy fábuią modro. UrzędowHerb 178b, 178a; Sznidło et łzenidło/ Sandix. Sznido/ Clastrum, Isatis. Volck Bbbb3.]

***[*Dubium: A tak W(asza) M(iłość)* nie racz z tego zamku nazbyt tym szafować, bo – słyszę – iż sie W(asza) M(iłość) nazbyt w śmieszki wdał. Tak mi Jodko pisze, to tobie za sinidło etc. *ListyPol II 1549/324.*]

Synonimy: »farbowne ziele«, farbownik, gajzdo, urzet.

Cf SZNIDO